

Een preek van W Gadsby: De ware Jozef

Uitgesproken in de Regent Street Chapel, City Road, Londen op woensdag 26 mei 1841.

overgenomen van www.theologienet.nl

‘En van Jozef zeide hij: Zijn land zij gezegend van den HEERE, van het uitnemendste des hemels, van den dauw en van de diepte, die beneden is liggende’ Deut. 33:13

Gods Woord schijnt geen indrukwekkender en aangenamer geschiedverhaal te bevatten dan die van Jozef. En ik twijfel er niet aan, of ieder hoofdstukje ervan bevat een Goddelijke verborgenheid, of wij die verborgenheid kunnen verstaan en bewonderen of niet. Maar ik heb ondervonden (in duizenden gevallen), dat ik alleen op een geestelijke wijze een deel van de verborgenheid Gods kan verstaan, als het *in* mij komt. En wanneer de heerlijke verborgenheden van het Evangelie van Gods genade, door de Goddelijke werkingen en onderwijzingen van de Heilige Geest in mijn consciëntie komen, glijdt mijn consciëntie even aangenaam en even gemakkelijk in die verborgenheden, alsof ze geolied was en dat is ook werkelijk zo. En dan ondervind ik de gelukzaligheid van het verstaan van de ernstige werkelijkheden van het Evangelie van Gods genade.

Ik wil proberen in de volgende volgorde enige opmerkingen te maken over de voorgelezen tekst.

- I. **Overwegende Jozef als een type van Christus.**
- II. **Zijn land als een type van de erfenis van Christus.**
- III. **De zegen uitgesproken over dit land, zijn deel, zijn volk. *‘Het uitnemendste des hemels, den dauw en de diepte, die beneden is liggende.’***

Indien de Heere de Geest mij en u wat dauw zou verlenen, dan zullen wij het aangenaam en gewichtvol vinden wat stil te staan bij de heerlijkheid van God, neergelegd in de tekst.

I. Jozef een type van Christus. U weet, dat Jozef door God bestemd was om de behouder van Israël te zijn. God had hem daarvan aanduidingen gegeven door dromen. Ongetwijfeld werd het hart van Jozef soms verheven bij het vooruitzicht van wat bedekt vermeld werd in zijn dromen. Hij dacht er nauwelijks aan wat Gods weg daartoe was. Welnu, Gods weg tot Jozefs verhoging was een bijzonder diepe weg; en het scheen werkelijk zo'n diepe weg te zijn, die niemand anders dan de Heere tot stand had kunnen brengen, op de wijze zoals Hij dat deed, tot het teweegbrengen van Zijn voornemen.

Ik weet, dat personen die iets hebben aan te merken op de besluiten van God verscheidene dingen aangrijpen om de Heere te bespotten. Ik herinner mij iemand die eens tot een vriend van mij zei: 'U deed beter te zeggen, dat God het gaan van Jona naar Tarsis verordineerde, in plaats van het onmiddellijk gaan naar Ninevé.'

'Wel,' zei mijn vriend, 'dat deed Hij ook; want niemand anders dan Jona ging ooit eerder of daarna naar Ninevé op zó'n bijzondere weg, en niemand anders dan God kon zo'n weg gemaakt hebben.' En het kon werkelijk geen ander wezen zijn, die zo'n wonderlijke weg kon maken als God deed in het brengen van Jona naar Ninevé, ondanks al de werkingen van zijn verdorven hart.

Zo moest ook Jozef verscheiden beproevingen en werkingen van zijn verdorven natuur doormaken, om tot de plaats en stand te komen, die de Heere voor hem verordineerd had.

Maar nu, voor zover als dit op Christus mag zien, vinden wij dat Jozef werd gehaat, verfoeid, verkocht, en in werkelijkheid in het hart vermoord werd, juist door de personen die hij zou moeten redden. Toen hij door zijn vader gezonden werd om zijn broeders te bezoeken, spanden zij samen en zeiden: 'Zie, daar komt die meesterdromer aan. Nu komt dan, en laat ons hem doodslaan; zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal.' God beschikte anders; hij

zou niet gedood worden; maar hun vijandschap was dezelfde en zij waren even waarlijk zijn moordenaars in het oog van Gods wet, alsof zij hem werkelijk gedood hadden.

Zien wij niet welk een heilige waardigheid hierin ligt, als we dit in verband brengen met Christus? Wie vermoordden Christus? Wie haatten Christus? Wie doodden Christus? Juist dezelfde personen, voor wie Hij kwam om te verlossen. Ik heb dikwijls iets indrukwekkende gevoeld in dat gedeelte van Gods Woord: 'Wij hebben Hem niet geacht.' 'Wij waren als verbergende het aangezicht voor Hem' (Eng. vert.).

Geliefden, u en ik kunnen de handelwijze van Joden en heidenen beschouwen als het werkelijke instrument, dat Hem ter dood bracht, maar het waren uw zonden en de mijne die Hem vermoordden. Het was de zonde van Gods Kerk, die Zijn hart verscheurde en Zijn ziel ontstelde. 'De HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen;' en looft Zijn indrukwekkende Majesteit, 'door Zijn striemen is ons genezing geworden.' Nooit was ik tot een juiste opvatting van de hatelijke natuur van de zonde gebracht, totdat de Heere mij deed gevoelen, dat ik het middel geweest was om de Zoon van God te doen baden in Zijn bloed door mijn gruwelijke misdaden, dat ik werkelijk Zijn moordenaar was en dat Hij mijn schuld had gedragen en vermoord werd door mijn lage overtredingen; en nochtans was Zijn gezegende Majesteit vastbesloten mij lief te hebben.

Maar niettegenstaande Jozefs broeders hem haatten, hem verkochten en hem in hun hart vermoordden, en ongetwijfeld geloofden dat zij van hem en ook van zijn dromen af waren, was dit juist de weg tot de vervulling van Gods voornemen, dat hij hun behouder zou zijn.

Nu, indien de Heere Jezus Christus niet was gehaat, verfoeid, verkocht, gekruisigd en vermoord, waar zou dan onze verlossing geweest zijn? Het kruis van de Heere Jezus Christus was Gods weg om zondaren te verlossen. En toen des Heeren Geest de apostel ertoe bracht dit onderwerp te verstaan en te bewonderen, achtte hij alle dingen drek te zijn, 'om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus zijn Heere; en hij zegt: 'Het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus.' Wel, in welk een vernederde gemoedstoestand moet het hart van de geleerde man gebracht zijn? Paulus was een verstandige man, een geleerde man; en nochtans had hij al zijn familiebetrekkingen, al zijn literatuur en al zijn kennis opgegeven en roemt in een gekruisigde Christus. Wel, het zou even vernederend zijn in de ogen van de Grieken, als in de onze, indien hij zou zeggen: 'Het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in die galg' Want u weet, dat dit de verachtelijke gedachte van een kruisiging was. En toch, niettegenstaande het zo vernederend scheen, was het zijn leven, de heerlijkheid en bron van de vurigheid van de apostel; hij had 'niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd'

Nu bracht de gezegende Heere de verlossing van de Kerk juist door dit kanaal tot stand; en hoewel Hij bespot en gezeseld en te schande gemaakt werd, was dit nochtans de weg waardoor Hij de verlossing tot stand gebracht en het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht heeft.

Wij kunnen niet bij alle bijzonderheden stilstaan, die genoemd zouden kunnen worden betreffende Jozef. Maar er is één bijzonderheid, waaraan ik dikwijls gedacht heb als typerend van *een valse kerk*. Toen Jozef verkocht werd in de handen van Pótifar, wendde Pótifars vrouw grote genegenheid, een grote voorliefde voor hem voor en stelde zich op zijn weg om haar grote voorliefde en genegenheid te openbaren. Maar toen zijn kuisheid, door Gods onderwijs, de gemeenschap verbood, werd zij zijn verrader, bracht zij valse beschuldigingen tegen hem in en was het middel om hem gevangen te zetten.

Dit is juist nu *de geest van de vrije wil*. O, hoe aantrekkelijk praat zij over Christus! Wat een drukte en beweging verwekt ze met betrekking tot haar liefde voor Christus! Maar indien Christus geen hoererij met haar wil bedrijven, en het laat zijn: 'Christus het Zijne doende en zij het hare doende,' dan zal zij een beschuldigster worden en Hem een tiran en erger dan een duivel, en een wreed monster noemen. Indien Hij zuiver handelt en Zijn hart heilig wil bewaren, en alleen aan Zijn bruid zegeningen mededeelt en de gehele ledige vertoning van de vrije wil

beneden Zich acht, dan wordt zij Zijn vijand, stoort zich niet aan Hem, minacht en verraadt Hem, en veracht Hem in Zijn Persoon, in Zijn dienaars en in alle leden van Zijn mystiek lichaam. Ik heb dikwijls aan één gedeelte van Gods Woord gedacht: 'En ook allen die Godzalig willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.' Let er op hoe die tekst luidt. Er staat niet: 'Allen die een Godzalig leven willen leiden.' De mensen mogen een Godzalig leven leiden, zoals zij dat noemen, en mogen erg 'vroom' zijn, wat de wereld 'onmiskkenbaar vroom' noemt; zij mogen bovendien een zeer mooie naam hebben en alles verloopt uitstekend en ontmoet geen vervolging; maar indien iemand door de kracht van onderscheid makende genade ertoe gebracht wordt al zijn Godzaligheid terug te voeren tot Christus, 'om Godzalig te leven in Christus,' om geen grond of bron voor Godzaligheid te hebben, behalve wat Christus als middelpunt heeft, wat van Christus komt en tot Christus leidt, dan zal hij vervolgd worden. Zij zullen handelen gelijk de vrouw van Pótifar deed; zij zullen beschuldigers worden. Zij zullen de waarheid verdoezelen, hem van alles beschuldigen wat goddeloos en verdorven is; en zij zullen de heilige Naam van Christus in de harten van Zijn volk, in de bediening van het Woord en in de kracht Zijner genade verachten en zeggen: 'Dezen doen het kwade, opdat het goede daaruit kome.' En aldus openbaren zij dezelfde goddeloze geest, die Pótifars vrouw openbaarde met betrekking tot Jozef.

Maar het draait op niets uit, geliefden. Onze Jezus zal Zijn hart heilig bewaren; Hij de hoer van vrije wil daar nooit laten wonen. Neen, neen. Eerbewijzen kronen Zijn hoofd; Hij opent Zijn oor en Zijn hart voor ledige, arme, zwakke, verdorven, verloren zondaars; en zoals u vanavond gezongen hebt: *'Zondaars kunnen zeggen, en zij alleen, Hoe dierbaar een Zaligmaker is.'* En Hij zal alle eer ontvangen. Hij brengt hen door de kracht van Zijn liefde tot de heerlijke genieting van Zichzelf; en Hij zal alle eer ontvangen.

Nu vinden wij weldra, als Jozef gevangen gezet is, dat God een wonderbaarlijke beschikking van Zijn voorzienigheid bekend maakt, om hem te verlossen. Juist die beschikking is het middel, dat hem in de gevangenis gereed vindt voor de verlossing. Wel, indien Jozef in Pótifars huis gebleven was, en een groot man geweest was, en alles wat van iemand verwacht kan worden die oprecht en zedig is, dan zou er het bezoeken van Farao's twee knechten in de gevangenis en het verklaren van hun dromen niet geweest zijn en zo zou Jozef niet in de tegenwoordigheid van Farao gebracht zijn, toen Farao gedroomd had. Maar dit is Gods weg.

En waarlijk niemand anders kan werken gelijk onze God in de beschikkingen van Zijn voorzienigheid en genade. Hij is een wonderwerkend God tot op dit ogenblik toe. En wij kunnen in deze beschikking van de Heere voor Jozef iets zien van de beschikkingen Gods voor Zijn volk in iedere eeuw van de wereld. Hij maakt de duisternis ten licht en het kromme tot recht; wat hobbelachtig is, dat maakt Hij tot een vallei. Sommige mensen praten graag over deze dingen, maar zij willen nooit graag in duisternis verkeren, noch in het kromme, noch in hobbelachtige plaatsen; en zij zullen trachten u te doen geloven, alsof ze er niet zijn; maar hoe kan de Heere ze dan ten licht maken, en ze recht en tot een vallei maken? Er moeten zulke dingen zijn, of hoe kon de Heere dit anders doen?

Maar ik heb dikwijls gedacht aan een droom, die ik enkele jaren geleden had. Ik was verontrust en 's nachts droomde ik, dat ik in een smidse was (zoals wij het noemen). Daar waren een aantal kromme metaaldraden; dus nam ik een hamer en legde sommige ervan op het aambeeld om ze recht te maken; en ik droomde, dat hoe meer ik erop sloeg, des te krommer ze werden; dus legde ik mijn hamer neer en zei: 'Ik geloof, dat ik moet sterven met al het kromme rondom mij.' Ik werd wakker en zie, het was een droom. Ik ben vele malen bij het aambeeld geweest; en ik geloof, ja ik ben er zeker van, dat al mijn hameren de dingen alleen maar krommer maakt; maar als ik mijn hamer neerleg en als een bedelaar tot de Heere kom, kan God het kromme tot recht, al wat hobbelachtig is tot een vallei maken, en kan Hij de rijkdom Zijner genade verheerlijken en mij iets geven van deze gelukzaligheid, wetend dat Hij alles wel doet en dat, 'Hij deze dingen zal doen en ons niet zal verlaten.'

Maar wij vinden, dat Jozef door dit middel tot de hoge rang van eer gebracht werd, dat hij goed bevriend was met de koning op zijn troon. En alzo ondervond de gezegende Jezus in Zijn Middelaarshoedanigheid alle duistere zielsangsten, beproevingen en smarten, die Zijn eerbiedwaardige Majesteit moest doorworstelen: de vijandschap van mensen, de toorn van duivelen, en tenslotte de hittigheid des toorns van het vertoornd recht; en Hij moest sterven, 'Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardigen.' Maar dat kanaal was juist door God verordineerd om Hem te leiden tot verhoging boven alle overheid en macht, in Zijn Middelaarshoedanigheid, om verhoogd te worden aan Gods rechterhand, om daar te verschijnen, de God-Mens, de Middelaar, als het heerlijk Hoofd van de Kerk in alle eeuwigheid.

Laat mij u zeggen, arm kind van God, dat hierin een belangrijke grond van vertroosting voor uw ellendige, beproefde ziel is. Als u tot een verhoogde Christus komt en in geloof en gevoel geleid wordt om de verhoging van Christus wat na te gaan, komt u tot een Christus Die door alle benauwdheden en moeiten gegaan is, die gij ooit kunt hebben. 'In al uw benauwdheid was Hij benauwd.' Ja, loof Zijn Naam, Hij is 'in alle dingen gelijk als wij verzocht geweest, doch zonder zonde.'

Nu hebt u misschien de een of andere bijzondere beproeving en strijd in verband met de een of andere bijzondere verzoeking en soms wenst u, dat u een boezemvriend had bij wie u uw hart zou kunnen uitstorten; maar u vreest. U vreest te vertrouwen op de beste vriend, die u onder de hemel hebt. Soms hebt u een gesprekje en doet u uw best het er bij hen uit te halen, of zij iets van zulke zaken kennen; maar om de een of andere reden kunt u het er niet uit krijgen, dat zij iets kennen van hetgeen waaronder u gebukt gaat; daarom besluit u, dat uw geval een bijzonder geval is en dat zij er niets van kennen; en u durft het niet te vertellen, uit vrees dat zij het u naar het hoofd gooien en u kwaad toebrengen. Welnu, ik kan u dit zeggen, dat het geval erg slecht is, maar dat de meeste van Gods volk iets hebben, dat zij elkaar werkelijk niet durven vertellen. Zij trachten het er bij elkaar uit te halen, maar zij durven het niet te vertellen; zij bewaren een deel voor zichzelf.

Maar nu mag u tot onze Jozef gaan en Hem vertellen al wat in uw hart is, en uw ziel uitstorten. Hij kent uw beproevingen, Hij kent uw verdrukkingen; en Hij is 'in alle dingen verzocht geweest,' opdat 'Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn,' en 'dengenen die verzocht worden, te hulp kan komen,' wetende hoe Hij u te hulp moet komen. Opdat Hij niet alleen alle macht zou hebben als de almachtige God, maar opdat Hij een medelijdend gevoel en een erbarmende macht zou hebben; Zijn hart uitgaande naar uw hart, en uw hart geopend zijnde om Zijn hart te ontvangen. Zodat er een plechtig druppen van Zijn liefde en genade voor uw geval en omstandigheden zou zijn, opdat gij Hem een Hulp in benauwdheden zou bevinden, en aldus ertoe gebracht zou worden Hem te verheerlijken.

De meest gewichtvolle en gezegende gelegenheden, waarmee de Heere mij ooit in de rijkdom Zijner genade, begunstigd heeft, zijn geweest als Hij mij geestelijk en op een gevoelige wijze naar Gethsémané geleid heeft en wanneer ik mijn hart, door de onderwijzing des Heeren, kon voelen vallen in het hart van een verzochte, strijdende, verwonde Heere, en opgeheven door dat middel tot de heerlijke verhoging van Jezus, Die alle vijanden overwonnen heeft, en 'het leven en de onverderfelijkheid aan het licht gebracht heeft.' Wanneer wij daar gebracht worden, is er een gelukzaligheid in het Evangelie, waarvan de wereld niets kent; en dit hebben wij in onze geestelijke Jozef.

Ik moet vele dingen voorbijgaan en zal nog één ding noemen en dat is, wat Jozef en zijn broeders samenbracht, duidelijk samenbracht. Honger. Was er geen honger geweest, en geen bewaring van voedsel in Egypte tegen de honger, dan zouden Jozefs broeders daar niet geweest zijn. Maar er was honger in het hele land en God had Jozef verwekt om voorzieningen te treffen voor de honger, om koren te verzamelen in Egypte voor de bevoorrading van een hongerende wereld Hij was heer van alle voorraden, om uit te reiken aan nooddriftigen en ellendigen.

En zo komt de honger onder andere in Kanaän en Jakob zendt tien van zijn zonen naar Egypte om koren te kopen. Benjamin (arme jongen!) mocht niet meegaan. Nee, nee. Benjamin moest thuis blijven.

En toen de broeders daar kwamen, kende Jozef hen; maar bedenkt, zij kenden hem niet. Welnu, hoe behandelde hij hen? Wel, hij sprak hard met hen en vroeg hen, of zij geen verspieders waren; hij zorgde er ook voor heel veel te vragen over hun familie; want hij wilde weten, of hun oude vader nog leefde. Maar hij wilde niet, dat zij wisten dat hij hun vader, of hen, kende; en daarom sprak hij tot hen door een tolk, alsof hij hun taal niet kende. En spoedig daarop begint hij hen als gevangenen te behandelen; en toen spraken zij samen (niet vermoedend dat Jozef hun taal kende) en zij kwamen meteen bij de schuld, dat zij hun broeder verkocht hadden. Zij beginnen te zeggen: 'Ach, het is nu alles over ons gekomen; de Heere heeft onze zonde ons doen vinden.' Jozef hoorde en verstond hen; en hoewel het niet zijn tijd was om zich bekend te maken, ontstak zijn ingewand; hij wendde zich af en weende en liet enkele tranen van medelijden met zijn bevende en berouwvolle broeders vallen.

En is het niet het geval met onze meerdere Jozef? Vele arme zondaars gaan tot Hem en belijden hun zonden; nochtans kunnen en durven zij niet geloven, dat de Heere Jezus Christus hun Broeder is; maar toch moeten zij hun hart uitspreken. Zij zijn gereed te denken, dat Christus eerder een vreselijke en indrukwekkende Koning schijnt te zijn, Die vastbesloten is hen te verderven en niet om barmhartig te zijn.

Maar ik kan u zeggen, arm kind van God, dat uw Jezus Zich dikwijls afwendt om te wenen, terwijl Hij u toornig schijnt aan te zien. En Hij zal weldra de zaak duidelijk maken en u de gewichtvolle verborgenheden van Zijn Koninkrijk bekendmaken.

Wel, Jozef stuurde de broeders naar huis en hield slechts één van hen gevangen om er voor te zorgen dat zij terug zouden komen, en met hun geld in hun zakken; want hij wilde hun geld niet hebben. Nee, nee; zijn verhoging had een ander doel.

En arm kind van God, de Heere Jezus Christus wil niets van uw geld hebben. Zijn gezegende verlossing is 'zonder geld en zonder prijs;' en hoewel Hij soms op een verborgen wijze uw zak vult met een beetje hoop, doet Hij altijd uw geld in de zak terug.

Maar weldra hebben zij zeer groot gebrek. Hun vader vraagt hen om weer af te trekken en koren te kopen, hun geld mee te nemen, dubbel geld, en bovendien het beste van Kanaän. De oude man is vastbesloten iets naar voren te brengen, dat hun gunst zal geven in de ogen van de heer van het land. En dus gaan zij. Maar met grote tegenzin neemt de oude man afscheid van Benjamin. Hij zegt: *'Jozef is er niet, en Simeon is er niet; nu zult gij Benjamin wegnemen; al deze dingen zijn tegen mij!'*

Ach, mijn broeders! Van hoeveel van onze Jozefs en Simeons hebben wij gedacht, dat zij dood waren; en onze kleine Benjamin gaat heen; wat hebben wij over hen gekermd, geklaagd en gezucht, menende dat al deze dingen tegen ons waren en dat de Heere hard met ons handelde; terwijl de uitkomst bewees, dat het de weg tot de grootste zegeningen was, die God ooit aan zondaars bekendmaakte!

Zo gebeurde het in dit geval. Als zij afkomen in Egypte gebiedt Jozef dat zij allen in zijn huis gebracht moeten worden en met hem moeten eten; en zij nemen dit alles op als 'tegen hen.' 'O,' zeggen zij, 'de heer van het land staat op het punt ons voor verspieders te houden en ons wreed te behandelen.' Zij beginnen te vertellen over hun geld en verklaren, dat zij niet weten, hoe het in hun zakken kwam. 'O,' zegt de man die over het huis van Jozef was, 'wees maar gerust; uw geld is tot mij gekomen; en hen allen werd geboden te gaan zitten, Benjamin te midden van hen en Simeon wordt tot hen uitgebracht. Zij hebben een maaltijd en aan Benjamin wordt een groter deel gegeven dan aan de anderen. Zij begrijpen het niet; zij staan allen verlegen; er is een geheim in hun hart.

Terwijl wij vele dingen voorbijgaan, merken wij op dat Jozef tenslotte op het punt staat zich bekend te maken. Een geheim wordt bekend. De Egyptenaars moeten allen vertrekken; het

geheim moet dadelijk, onmiddellijk en alleen tussen Jozef en zijn broeders zijn. 'Doet alle man van mij uitgaan;' en zij gingen allen uit, behalve Jozef en zijn broeders. O, hoe keken de arme mensen naar elkaar en zeiden: 'Wel, alle Egyptenaars worden weggestuurd; wat gaat hij nu doen?' Maar juist terwijl zij vol verbazing zijn, staat hij op en zegt: *'Ik ben Jozef, uw broeder, die gij naar Egypte verkocht hebt.'* Nooit eerder in hun leven waren zij zo verschrikt. Het was gelijk een verlamming, die door hun gehele lichaam en ziel ging, te ontdekken dat deze heer van Egypte Jozef, hun broeder, was en dat hij hen beschuldigde van de misdaad, dat zij hem verkocht hadden. Ongetwijfeld zonken zij ieder ogenblik in hun gevoel duizend vademmen diep. Maar spoedig stelt hij hen gerust. Hij zegt: 'Maar nu, weest niet bekommerd en de toorn ontsteke niet in uw ogen, omdat gij mij hierheen verkocht hebt; want God heeft mij voor uw aangezicht gezonden tot behoudenis des levens. Want het zijn nu twee jaren des hongers in het midden des lands; en er zijn nog vijf jaren, in welke geen ploeging noch oogst zijn zal. Doch God heeft mij voor uw aangezicht heen gezonden om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden door een grote verlossing. En zie, uw ogen zien het en de ogen van mijn broeder Benjamin, dat mijn mond tot u spreekt.'

O, wat een verandering was dit voor hun gevoelens en in hun gedachten! En hoe wonderbaarlijk is de verandering, wanneer door de kracht des Geestes het gevoel van onze schuld op de consciëntie ons onze ongerechtigheid heeft doen gevoelen en ze heeft doen erkennen, toen wij wegzonken in verlegenheid en verwarring, niet anders verwachtend dan het vonnis des doods, en Hij gekomen is met het vonnis des levens: *'Ik ben Jezus, uw Broeder; Ik ben gekomen om zalig te maken.'* Hebt u dit ervaren, arme ziel? Is er geen majesteit en heerlijkheid in uw consciëntie gebracht, die u nooit kunt beschrijven, toen Christus door de kracht des Geestes in uw consciëntie gekomen is en gezegd heeft: 'Ik ben Jezus, uw Broeder, uw Zaligmaker, en Ik ben verhoogd om u te verlossen van alle honger, alle kwaad, alle pestilentie, en u tenslotte te brengen tot de eeuwige genieting van Mijzelf en tot de heerlijkheid? Aldus vinden wij, dat Jozef wonderbaarlijk past bij de natuur van onze gezegende Christus in de heerlijke wegen van Zijn liefde, die Hij met Zijn volk houdt.

II. Een groot aantal zaken zouden wij hier kunnen noemen. Maar ik ga verder en kom bij *Jozefs land als een zinnebeeld van Christus.* 'En van Jozef zeide hij: *Zijn land zij gezegend van den HEERE.'*

Ongetwijfeld werd een vruchtbaar deel van het land der belofte aan het zaad van Jozef gegeven; maar wat ik op het oog heb, is het land van onze dierbare Christus. 'Wat! Heeft Christus een land?' 'Des HEEREN deel is Zijn volk, Jakob is het snoer Zijner erve.' U weet, dat het land der belofte onder de stammen door het lot gedeeld, of verdeeld werd; aan een ieder werd zijn deel toegewezen; en onze Jezus had ook Zijn deel. Hier ligt een wereld in ongerechtigheid, en hier is een 'deel' van personen die leven en sterven in de zonde; en onze Heere heeft ook Zijn 'deel'; en dit deel is 'Zijn volk.' Alzo vinden wij dat de Heere door de profeet Jesaja zegt: 'Dit volk heb Ik Mij geformeerd.' Wel, God heeft alle mensen geformeerd; maar hier is een volk, dat Hij Zich geformeerd heeft. 'Zij zullen Mijn lof vertellen.'

Hij zegt niet: Zij zullen een kans krijgen. Als ik de mensen hoor praten over het hebben van een eigen keus om zalig te worden, dan grieft het mij diep, ik haat het in mijn ziel.¹ Geloofd zij God, wij staan op een betere grond, dan dit kanswerk. 'Zij zullen;' niet: 'hebben enkel een kans,' maar: 'Zij zullen Mijn lof vertellen' En waar God in de consciëntie komt, doet het de walgelijkste zondaar Gods lof vertellen. Wel, bent u niet geschokt door het horen over een kans om zalig te worden? *Alsof God de Vader deze eer aan het toeval overgelaten had, en God de Zoon de kracht van Zijn liefde en bloed aan het toeval overgelaten had!* Zodat de Vader kan liefhebben en verkiezen, de Zoon kan liefhebben en verlossen, en de Geest kan liefhebben en levend maken, en nochtans kan het gehele werk bijgeval, indien het schepsel zijn deel niet doet, van nul en generlei waarde zijn; en de gehele eer van God berust, in overeenstemming hiermee, op eigen werk! Wel, kunt u in uw ziel een God aanbidden, Die geen betere grond heeft voor Zijn stellende heerlijkheid en de gelukzaligheid van Zijn volk dan toeval, en dat toeval hangt af van

¹ Aanhangers van de vrije wil; arminianisme, zie punt 3

zulke arme schepsels als u en ik, die geen vijf minuten aaneen overdag standvastig zijn van januari tot december?

Nee, geloofd zij God voor een betere verlossing dan die, een verlossing die gegrond is op het Goddelijke 'Ik wil' en 'Ik zal!' En aldus heeft Hij (God zij geloofd) een deel, een erfenis, in een volk dat Hij Zich geformeerd heeft.

'Wel,' zegt de een of andere arme ziel: 'Indien dit het geval is, indien God een eigen volk heeft, Zich een volk geformeerd heeft, dat Zijn lof zal vertellen, dan zal de Heere mij wel nooit willen hebben, want ik ben zo'n arm, kortzichtig mens en er zo op gesteld mijn dwaasheid en zonde na te volgen.' Maar zie eens wat de Heere van deze personen zegt: 'Hij vond hen in een land der woestijn, en in een woeste, huilende wildernis.' Het gedierte des velds zal Mij eren, de draken en de jonge struisen; want Ik zal in de woestijn wateren geven en rivieren in de wildernis, om Mijn volk, Mijn uitverkorenen drinken te geven.' Hij maakt de 'wildernis als de hof de HEEREN.'

Wel, onze gezegende Jozef neemt zulken onder Zijn leiding die niemand kan besturen dan Hijzelf; en wanneer een arme zondaar er (in werkelijk gevoel) toe gebracht wordt, dat hij zich in zo'n onhandelbare toestand bevindt, dat de gehele wereld hem niet kan leiden en hij zich niet kan veranderen, dan raapt de Heere hem op, brengt hem in een handelbare toestand en doet de arme ziel, in de ondervinding van zijn hart weten dat 'des HEEREN deel is Zijn volk.' Het is niet enige waardigheid van ons, die Hem noopt ons onder Zijn leiding te nemen; het is Zijn liefde, Zijn genade, Zijn barmhartigheid; en Hij verlustigt Zich erin ze te openbaren aan de behoeftigen en de armen. Indien u de Bijbel goed bekijkt, vindt u dat de meeste beloften voor de armen, de zwakken, de hulpelozen zijn en voor hen die verloren gaan; ja, degenen die geen macht, noch kracht hebben. En aldus bezorgt onze God Zich eeuwige roem; want Hij bouwt een heerlijk huis, een huis dat Hem eeuwig lof zal toebrengen. En alzo heeft Hij Zijn deel, Zijn erve.

III. Wij komen nu in de laatste plaats bij **de zegen**. *'Zijn land zij gezegend van den HEERE, van het uitnemendste des hemels.'*

Dat is één deel van de zegeningen aan Gods geestelijk huisgezin verzekerd. En wat zijn zij? De apostel geeft er ons op één plaats een kleine aanwijzing van: 'Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in den hemel in Christus. Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem vóór de grondlegging der wereld.' Dit is 'het uitnemendste des hemels.' Wat is het? Het is vergeving, verzoening, rechtvaardigheid, heiligheid, gebed, lof, verbrokenheid des geestes, tederheid der consciëntie, nederigheid, Goddelijke eenvoudigheid, liefde, vrede, blijdschap; kortom, een recht op de hemel, een gepastheid voor de hemel, een veilig geleide en de heerlijkheid van God, als wij er komen; en alle opgesloten in het hart van de Zoon van God, Die Zelf de sleutel heeft en Die kan opendoen en niemand zal sluiten, en Die kan sluiten en niemand zal opendoen. Dit is 'het uitnemendste des hemels,' de eeuwige zegeningen die God verzekerd heeft in de Persoon van Christus voor Zijn met bloed gekochte huisgezin. Op deze grond wordt ons gezegd, dat Hij ons genade in Christus gaf eer de wereld was: 'Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus vóór de tijden der eeuwen.'

En aldus zegt de Heere, als Hij over onze ware Jozef spreekt, dat hij 'vol van genade en waarheid' is. Wat zal Hij met hen doen? Hij heeft geen genade voor Zichzelf nodig in Zijn eigen Persoon in heerlijkheid. 'Uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade.' Zodat deze volheid van genade en volheid van waarheid, die weggesloten zijn in het hart van Christus, daar gelegd zijn met het doel van God ze te geven aan bedelaars, aan arme verloren zondaars.

En bedenk, arme gefolterde ziel, dat Hij u Zijn zegeningen niet met tegenzin geeft. Hij doet Zijn volk weten, dat 'het zaliger is te geven dan te ontvangen,' en dat Hij Zich werkelijk geëerd beschouwd in arme bedelaars die deze zegeningen door Hem bezitten, deze genade en deze heerlijkheid door Hem. Het kroont Zijn hoofd en verhoogt duidelijk Zijn heerlijkheid in hun

consciëntie en zij worden ertoe gebracht Hem te kronen als de Heere van allen. Aldus heeft deze genadige Majesteit al de volheid in Zich, 'want het is des Vaders welbehagen geweest, dat in Hem al de volheid wonen zou.' Wel, indien dan 'al de volheid' daar is, dan kan er ergens anders niets dan ledigheid zijn. En bijgevolg is het, arme belaste ziel, uw voorrecht en het mijne, door de gezegende onderwijzingen van God de Geest, tot onze geestelijke Jozef te komen in onze hongerende toestand. Worden wij er niet toe gebracht van dag tot dag een 'honger' te gevoelen? Er is koren in Egypte, in het hart van onze gezegende Christus. Daar is overvloed; daar is de 'volheid.' Eerbewijzen kronen Zijn hoofd. Wij zullen moeten zeggen gelijk de arme, oude Jakob zei, toen zijn zonen terugkwamen en het wonderbaarlijke nieuws brachten, hoewel hij het niet kon geloven, totdat hij de voorzieningen en de wagens zag, gekomen om hem en zijn gehele familie te halen: *'Het is genoeg, mijn Jozef leeft nog; ik zal gaan en hem zien, eer ik sterve.'*

Arme ziel, soms mogen uw gemoedsgesteldheden en gevoelens tamelijk dodig genoeg zijn, en uw genieting soms tamelijk dodig; maar Jozef leeft. Loof Zijn heilige Naam, 'Hij leeft nog.' God helpe u en mij, in geloof en gevoelen, Hem te bezoeken en in onze hongerende toestand tot onze geestelijke Jozef te gaan, opdat wij de verborgenheden van Zijn liefde en de volheid, die in Hem woont, mogen verstaan, en de waarheid van die tekst leren kennen: 'Ik zal hem zijn als een groenende dennenboom; uw vrucht is uit Mij gevonden'

Indien ik hier vanavond enige vrije-wil drijvers heb, dan weet ik wat u nu zegt. 'Wel, de Heere zegt: 'Werkt uws zelfs zaligheid. Wat denkt u daarvan?' Ik zal u zeggen wat ik soms tot mijn mensen zeg: Dat de arminianen altijd een Godsdienstige schaar bij zich dragen; en als zij een deel van een Schriftwoord aangrijpen dat ten gunste van hen spreekt, knippen zij het in tweeën, nemen dat gedeelte en werpen het andere weg, en brengen alzo niets dan verwarring aan in het Woord.

Nu luidt die tekst: 'Werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven; want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen.' 'En als God in ons werkt, is het zeer gezegend de zaligheid te werken. Maar er is geen werken, totdat God in ons werkt, en in ons werkt het werken en dan vloeit het vrijelijk uit in gebed, lof, dankzegging en aanbidding. En wij danken God voor de openbaringen van Zijn liefde en barmhartigheid, en roemen in de volheid van genade, die er is in de Heere Jezus Christus.

Een ander deel van deze zegeningen is 'de dauw.' Maar mijn kracht zegt mij, dat ik met een enkele aanwijzing moet eindigen. Door 'de dauw' versta ik in geestelijk opzicht de Goddelijke doordringende, verzachtende, verlevendigende dauw van de gezegende Geest van God, als Hij nederdaalt als een regen op onze arme dorre consciëntie. Bent u er nooit toe gebracht, wanneer het geloof gering scheen, evenals de liefde en de lofprijzing, te zeggen gelijk David, wanneer u (indien ik zo mag spreken) de groei van uw ziel bezag: 'Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte' (Ps. 22:16)? En wanneer er geen uitlopen van één enkele geestelijke plant of kruid schijnt te zijn, en indien de Heilige Geest dan met de Goddelijke dauw des hemels komt, met Zijn eeuwige druppelen van liefde, kracht en zalving, de consciëntie vervult en de ziel bedauwt, o, wat is er dan een opspringen! Het geloof, de hoop en de liefde beginnen te herleven en het gebed begint tevoorschijn te komen en de lof begint plaats te vinden in de consciëntie, en u gevoelt een aangenaam opspringen van de heerlijke genade van de Geest des Heeren in uw hart, door de bedauwende kracht van God de Heilige Geest.

Welnu, 'de dauw' is één deel van deze zegeningen; en God heeft hem Zijn volk beloofd en hem in de Heere Jezus Christus verzekerd. Vandaar vinden wij in verband met onze tekst, dat de Heere ons zegt: 'Mijn leer druppe als de regen, mijn rede vloeie als een dauw.' U weet, dat de dauw erg diep en zeer krachtig doordringt, hoewel hij zeer zachtkens schijnt te komen. Alzo is het bij het kind van God. Wanneer de Heilige Geest met Zijn verborgen en toch verheven en Goddelijke werkingen komt, dringt Hij door tot op de bodem van het hart; Hij dringt door tot de wortel van iedere geestelijke zegen in de ziel, en doet het alles opspringen tot de verheerlijking

van God en de gelukzaligheid van ons hart. En aldus heeft de Heere, in de Persoon van Christus, zowel 'de dauw' als andere zegeningen verzekerd om de Kerk van de levende God verleend te worden.

Het laatste deel van de zegen is: *'En van de diepte, die beneden is liggende'* Wat moeten wij door deze 'diepte' verstaan? De Heere zegt op een plaats, dat Hij alle zonden van Zijn volk 'in de diepten der zee' geworpen heeft. Welke 'zee' is dat? De zonde is van een zeer ontvlambare aard en van een brandende aard. Ik geloof dat (menselijk gesproken) als het mogelijk was om onze zonden in de grootste oceaan te werpen, in wat van nature de zee genoemd wordt, en konden ze daar werken met al hun brandende kracht, ze de zee zouden doen overkoken en de wereld doen overstromen, in plaats van zelf erin te verdrinken. En nochtans is hier een zee, die de zonde doet verdrinken; en God heeft de zonden van Zijn volk in die diepten geworpen. Wat is het dan? Wel, die zee die afgebeeld werd in de tempel van de levende God; die is noch min noch meer *het bloed en de liefde van de God-Mens, de Middelaar*. God heeft de zonden van Zijn volk in deze zee geworpen en daar zijn ze verdronken. Dit is 'de diepte,' de grote diepte, de peilloze diepte van liefde en bloed, 'die beneden is liggende.' Al onze schandelijke en verdoemelijke zonden en al de onverzoenlijke vijandschap van het hart tegen de levende God; deze diepte is 'beneden alles liggende,' en komt op met fonteinen van barmhartigheid, liefde en blijdschap voor iedere arme door de zonde gefolterde en belaste ziel.

O, dat de Geest van de levende God u en mij moge leiden, in geest en waarheid, om iets te kennen van de zegeningen des Heeren in deze woorden geopenbaard, om Zijn barmhartigheids wil. Amen.